

Lieta C-31/21

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2021. gada 19. janvāris

Iesniedzējtiesa:

Corte suprema di cassazione (Itālija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 8. janvāris

Kasācijas sūdzības iesniedzēja:

Eurocostruzioni Srl

Atbildētājs kasācijas tiesvedībā:

Regione Calabria

ITĀLIJAS REPUBLIKA

CORTE SUPREMA DI CASSAZIONE [Augstākā kasācijas tiesa]

PIRMĀ CIVILLIETU PALĀTA

[*omissis*: tiesas sastāvs]

RĪKOJUMS PAR PAGAIDU NOREGULĒJUMU

par kasācijas sūdzību [...], kuru iesniedza:

Eurocostruzioni s.r.l., [...]

– kasācijas sūdzības iesniedzēja –

pret

Regione Calabria [Kalabrijas reģionu], [...]

– atbildētājs kasācijas tiesvedībā –

[oriģ. 2. lpp.]

par *CORTE D'APPELLO di CATANZARO* [Katandzaro Apelācijas tiesas] spriedumu Nr. [...], kas ir pasludināts 2014. gada 27. oktobrī;

[omissis: procesuālās standartfrāzes]

LIETAS FAKTISKIE APSTĀKĻI UN LĒMUMA PAMATOJUMS

1. *Eurocostruzioni s.r.l.*, izmantojot maksājuma rīkojuma procedūru [...], vērsās pret *Regione Calabria*, norādot, ka, īstenojot reģionālo darbības programmu (RDP) Kalabrija 2000/2006 IV Dimensija, tā ir saņēmusi kopējo finansējumu 4 918 080 EUR apmērā viesnīcu kompleksa būvniecībai Rosano [*Rossano*] pašvaldībā, kuru tā uzbūvēja pati, un pieprasīja samaksāt atlikušo summu 1 675 762 EUR apmērā, jo pēc darbu pieņemšanas tai tika atzīts galīgais maksājums 3 337 470 EUR apmērā, atskaitot avansu un maksājumu pēc pirmā progresā ziņojuma, un pa šo laiku ir tikusi samaksāta tikai summa 1 661 638 EUR apmērā (par izdevumiem mēbelēm un aprīkojumam).

1.1. [omissis: tiesvedība].

1.2. *Tribunale di Catanzaro* ar 2012. gada 4. aprīļa spriedumu [...] piesprieda *Regione Calabria* samaksāt *Eurocostruzioni* prasīto summu 1 675 762 EUR apmērā, ko veido starpība starp galīgajā darbu pieņemšanā aprēķināto summu un summu, ko *Regione* samaksāja pa šo laiku, kā arī samaksāt saistītās un tiesvedības izmaksas.

1.3. Par minēto pirmās instances tiesas spriedumu *Regione Calabria* iesniedza apelācijas sūdzību pret atbildētāju apelācijas tiesvedībā *Eurocostruzioni*, kas savukārt iesniedza pretapelācijas sūdzību.

[oriģ. 3. lpp.]

Corte di appello di Catanzaro ar 2014. gada 27. oktobra spriedumu [...] apmierināja apelācijas sūdzību.

Corte di appello uzskatīja, ka nav jāpārbauda būvdarbu faktiskā izpilde atbilstoši *Eurocostruzioni* apstiprinātajam projektam, jo kompetentā Darbu pieņemšanas komisija sniedza pozitīvu apstiprinājumu un *Regione* neapstrīdēja paveikto būvdarbu apjomu un kvalitāti; tomēr, tā kā paziņojumā par līgumu tika iekļauta atsauce uz atbalsta piešķiršanas dekrētu, un atbalsta piešķiršanas dekrētā Nr. [...] tika iekļauta atsauce uz paziņojuma par līgumu (un it īpaši tā 11. panta) apstiprināšanu un uz Regulu (EK) Nr. 1685/2000, bija jāsaprot, ka atbalsta izmaksas nosacījums ir apmaksāto rēķinu iesniegšana arī tad, ja atbalsta ieguvējs ir pats tieši veicis būvdarbus; *Eurocostruzioni* iesniegtie dokumenti noteikti bija nepieciešami, bet ne pietiekami, jo nebija minēto rēķinu un nebija nekādu pierādījumu par naudas summu, kuras atbilst paveikto darbu apjomam pēc norādītajām cenām, faktisku samaksu; visbeidzot, *Eurocostruzioni* par tieši

veiktajiem būvdarbiem bija jāiesniedz atbilstoša grāmatvedības dokumentācija, kas varētu pierādīt radušās izmaksas (materiālu iegāde, iekārtu noma, darbinieku atalgojums, darbu uzticēšana trešajām personām, norādot izmantotos darbiniekus).

1.4. Par minēto spriedumu, kas netika paziņots, *Eurocostruzioni* iesniedza kasācijas sūdzību, kas tika reģistrēta 2015. gada 27. oktobrī, izvirzot trīs pamatus.

1.4.1. Ar pirmo kasācijas sūdzības pamatu, kas ir izvirzīts saskaņā ar Itālijas Civilprocesa kodeksa [*Codice di procedura civile*] 360. panta 3. punktu, kasācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka ir ticis pārkāpts vai nepareizi piemērots Regulas (EK) Nr. 1685/2000 (2000. gada 28. jūlijs) [pielikuma] 2.1. punkts, Kalabrijas reģiona 2001. gada 2. maija Reģionālā likuma Nr. 7 31. *quater* pants, paziņojums par līgumu, kas tika apstiprināts ar Reģionālās valdības 2002. gada 14. maija lēmumu Nr. 398 [**oriģ. 4. lpp.**], atbalsta piešķiršanas dekrēts Nr. [...], kā arī labticības, taisnīguma un tiesiskās paļāvības principi.

Kasācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Savienības tiesiskais regulējums nevis obligāti, bet tikai "*vispārīgi*" pieprasa galīgiem ieguvējiem iesniegt pierādījumus maksājumiem – kas tika veikti par darbībām, kurām ir piešķirts atbalsts – izmantojot "*apmaksātus rēķinus*" vai "*grāmatvedības dokumentus, kam ir līdzvērtīgs pierādījuma spēks*".

1.4.2. Ar otro kasācijas sūdzības pamatu, kas ir izvirzīts saskaņā ar Itālijas Civilprocesa kodeksa 360. panta 3. un 5. punktu, kasācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka ir ticis pārkāpts vai nepareizi piemērots Regulas (EK) Nr. 1685/2000 (2000. gada 28. jūlijs) [pielikuma] 2.1. punkts, Kalabrijas reģiona 2001. gada 2. maija Reģionālā likuma Nr. 7 31. *quater* pants, paziņojums par līgumu, kas tika apstiprināts ar Reģionālās valdības 2002. gada 14. maija lēmumu Nr. 398, atbalsta piešķiršanas dekrēts Nr. [...], labticības, taisnīguma un tiesiskās paļāvības principi, kā arī apgalvo, ka strīdīgajam un tiesvedībā noteicošajam faktam netika sniegts un/vai tika sniegts nepietiekams pamatojums.

Kasācijas sūdzības iesniedzēja precizē, ka atbalsta piešķiršanas pirmajā posmā iestāde sadala projektā norādītos izdevumus pieļaujamajos un nepieļaujamajos; attiecībā uz pirmajiem minētajiem, it īpaši būvdarbu gadījumā, atšķirībā no kustamā īpašuma un mēbeļu un zemes gabalu un nekustamo īpašumu iegādes, tiek izdarīta atsauce nevis uz tirgus vērtību, bet uz 1994. gada Kalabrijas reģiona publisko būvdarbu uzraudzības iestādes cenrādi, kas ir palielināts par 15 % (paziņojuma par līgumu 9. pants), kā arī uzsver, ka Darbu pieņemšanas komisija konstatēja, ka paveikto darbu kvalitāte un apjoms atbilst atbalsta piešķiršanas dekrētā iepriekš uzskaitīto un kvantificēto būvdarbu kvalitātei un apjomam.

Kasācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo arī, ka ne valsts tiesiskajā regulējumā, ne Savienības tiesiskajā regulējumā attiecībā uz paveiktajiem būvdarbiem nav tieši pieprasīts iesniegt rēķinus, savukārt kā atbilstošo dokumentāciju, lai pamatotu Darbu pieņemšanas komisijas pārbaudes un kontroles pienākumu izpildi

[oriģ. 5. lpp.], ir pieprasīts iesniegt vienīgi metrisko aprēķinu un izmēru specifikācijas, kurus ir parakstījis un apzīmojis darbu vadītājs.

1.4.3. Ar trešo kasācijas sūdzības pamatu, kas ir izvirzīts saskaņā ar Itālijas Civilprocesa kodeksa 360. panta 3. un 5. punktu, kasācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka ir ticis pārkāpts vai nepareizi piemērots Regulas (EK) Nr. 1685/2000 (2000. gada 28. jūlijs) [pielikuma] 2.1. punkts, Kalabrijas reģiona 2001. gada 2. maija Reģionālā likuma Nr. 7 31. *quater* pants, paziņojums par līgumu, kas tika apstiprināts ar Reģionālās valdības 2002. gada 14. maija lēmumu Nr. 398, atbalsta piešķiršanas dekrēts Nr. [...], labticības, taisnīguma un tiesiskās paļāvības principi, kā arī apgalvo, ka strīdīgajam un tiesvedībā noteicošajam faktam netika sniegts un/vai tika sniegts nepietiekams pamatojums.

Kasācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, lai gan pārsūdzētajā spriedumā nav iekļauta atsauce uz Kalabrijas reģiona 2007. gada 26. oktobra un 2007. gada 26. novembra ziņojumiem, kuri tika pieņemti vairāk nekā gadu pēc būvdarbu pabeigšanas un pieņemšanas, tajā tomēr ir izmantots to saturs, neņemot vērā minēto vienpusējo vadlīniju acīmredzamo pretrunu paziņojumu par līgumu un dekrētu saturam, kas veidoja pušu tiesiskās attiecības.

1.4.4. 2015. gada 30. novembrī *Regione Calabria* iesniedza pretkasācijas sūdzību, lūdzot [...] noraidīt kasācijas sūdzības iesniedzējas iesniegto kasācijas sūdzību.

[..]

2. Pirmie divi pamati ir savstarpēji cieši saistīti un prasa interpretēt Savienības tiesības un it īpaši Komisijas Regulu (EK) Nr. 1685/2000 (2000. gada 28. jūlijs), ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1260/1999 attiecībā uz izdevumu kompensējamību Struktūrfondu līdzfinansētās darbībās (kas bija piemērojama *ratione temporis* un vēlāk tika atcelta ar Komisijas Regulas Nr. 1828/[2006] (2006. gada 8. decembris) 54. pantu), it īpaši atsaucoties uz 1. pantu un pielikuma 2. punktu.

[oriģ. 6. lpp.]

Corte [...] tādejādi uzskata, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu ir nepieciešams uzdot Eiropas Savienības Tiesai prejudiciālu jautājumu par interpretāciju.

3. Ir lietderīgi izklāstīt atbilstošo tiesisko regulējumu.

3.1. Strīds ir par atbalsta piešķiršanu viesnīcas un ar to saistīto sporta objektu būvniecībai un iekārtošanai Rosano pašvaldībā.

Kasācijas sūdzības iesniedzēja saņēma finansiālu atbalstu viesnīcas kompleksa būvniecībai, veica būvdarbus, iegādājās mēbeles, iesniedza *Regione Calabria* iestādēm dokumentāciju, kas bija prasīta paziņojumā par līgumu un atbalsta piešķiršanas dekrētā (proti: apmaksātus rēķinus kustamajam īpašumam un

metrisko aprēķinu un izmēru specifikācijas paveiktajiem būvdarbiem), un beigās kompetentā tehniskā komisija apstiprināja darbu pieņemšanu, tomēr [kasācijas sūdzības iesniedzēja] nesaņēma atbalsta izmaksu par būvdarbiem un komunikācijām, jo *Regione* pieprasīja papildu grāmatvedības dokumentus, kam ir rēķiniem līdzvērtīgs pierādījuma spēks.

3.2. *Regione Calabria* piešķīra finansējumu saskaņā ar reģionālās darbības programmu [...] vietējie tūrisma piedāvājuma tīkli un sistēmas [*omissis*: atsauce uz atbalsta programmu].

Atbilstošs tiesiskais regulējums bija ietverts Regulā (EK) Nr. 1260/1999 (1999. gada 21. jūnijs) attiecībā uz Struktūrfondiem 2000.–2006. gadam.

Iepriekš minētajā Regulā Nr. 1685/2000 (2000. gada 28. jūlijs) tika paredzēti īstenošanas noteikumi attiecībā uz **[oriģ. 7. lpp.]** izdevumu kompensējamību Struktūrfondu līdzfinansētajās darbībās.

Eiropas Komisija ar 2000. gada 1. augusta Lēmumu C (2000) 2050 un 2000. gada 8. augusta Lēmumu C (2000) 2345 apstiprināja Kopienu atbalsta sistēmu un darbības programmu Kalabrijas reģionam.

3.3. 1997. gada 15. marta Itālijas likuma Nr. 59 4. panta 4. punkta c) apakšpunktā tika paredzēts deleģēt Reģioniem administratīvās funkcijas un uzdevumus arī reģionālo, strukturālo un ES kohēzijas politiku jomā; šis deleģējums pēc tam tika īstenots ar 1998. gada 31. marta Leģislatīvo dekrētu Nr. 123.

3.4. *Regione Calabria*, pabeidzot reģionālās darbības programmas plānošanu, ar 2001. gada 2. maija Reģionālo likumu Nr. 7 (31. *quater* pants) paredzēja atbalstīt un attīstīt mazos un vidējos uzņēmumus, piešķirot atbalstu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 70/2001 un uzlika Reģionālajai valdībai [*Giunta regionale*] ar saviem aktiem regulēt atbalstu piešķiršanas īstenošanas noteikumus, ievērojot visus Regulā (EK) Nr. 68/2001 paredzētos nosacījumus.

3.5. Ar Reģionālās valdības 2002. gada 14. maija Lēmumu Nr. 398 *Regione* apstiprināja paziņojumu par līgumu, tā 8. pantā paredzot, ka pieļaujami izdevumi ir izdevumi, kuri attiecas uz: 1) zemes gabaliem, 2) ēkām un komunikācijām, 3) mēbelēm un aprīkojumu, 4) projektēšanu un izpēti.

[*omissis*: detalizēts pieļaujamo izdevumu uzskaitījums]

Paziņojuma par konkursu 9. pantā attiecībā uz ēkām un komunikācijām būvdarbus tika pieprasīts kvantificēt pēc 1994. gada Kalabrijas reģiona publisko būvdarbu uzraudzības iestādes cenrāža, kas ir palielināts par 15 % **[oriģ. 8. lpp.]**, un attiecībā uz šajā instrumentā neparedzētām pozīcijām – pēc pašreizējām tirgus cenām, kas ir apstiprinātas projektētāja atzinumā.

Minētā paziņojuma 11. pantā tika paredzēts, ka [...] atbalsta izmaksu regulē lēmums par atbalsta piešķiršanu, kurā ir ietvertas prasības, kas ir jāievēro atbalsta saņēmējam.

3.6. Atbalsta piešķiršanas dekrētā Nr. [...] tika norādīta dokumentācija, kas ir jāiesniedz atbalsta saņēmējam, būvdarbu gadījumam paredzot iesniegt vienīgi būvdarbu grāmatvedības atskaites (izmēru specifikācijas un grāmatvedības bilanci, kurus katrā lappusē ir pienācīgi parakstījis būvdarbu vadītājs un atbalsta saņēmējs uzņēmums).

4. pantā tika precizēts, ka atbalsta būvdarbiem apmērs dekrētā pieļautajās robežās tiks noteikts pēc izmēru specifikācijām un grāmatvedības bilanci, izmantojot paziņojuma par līgumu 9. panta b) punktā minētās vienību cenas, pēc tam, kad Darbu pieņemšanas komisija ir veikusi pārbaudi.

4. Lai gan *Corte di appello di Reggio Calabria* spriedumā, kas ir pārsūdzēts šajā *Corte Suprema di Cassazione*, tika atzīts, ka šajā gadījumā finansētie būvdarbi praksē tika paveikti atbilstoši apstiprinātajam projektam un apjoma un kvalitātes ziņā atbilst šim projektam, [...] tika izslēgta iespēja izmaksāt *Eurocostruzioni* atbalsta daļu par tieši veiktajiem būvdarbiem, arī un galvenokārt tāpēc, ka Regulas (EK) Nr. 1685/2000, uz kuru ir tieša atsauce paziņojumā par līgumu un atbalsta piešķiršanas dekrētā, tiesību normas atbalsta izmaksai pieprasa pamatot izdevumus ar apmaksātiem rēķiniem, un kad to nevar izdarīt – ar grāmatvedības dokumentiem, kam ir līdzvērtīgs pierādījuma spēks.

[...] [orig. 9. lpp.] [...]

Tātad Eiropas Regulas tiesību norma ir būtiska strīda izšķiršanai gan tādēļ, ka tā ir tieši piemērojama šajā strīdā, gan tādēļ, ka uz to *per relationem* ir atsauce paziņojumā par līgumu un atbalsta piešķiršanas dekrētā.

Faktiski *Corte di appello* piešķīra izšķirošu nozīmi (Eiropas Savienības) tiesiskajam regulējumam un it īpaši Komisijas Regulai (EK) Nr. 1685/2000 (2000. gada 28. jūlijs), ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1260/1999 attiecībā uz izdevumu kompensējamību Struktūrfondu līdzfinansētās darbībās (kas vēlāk tika atcelta ar Komisijas Regulas Nr. 1828[2006] (2006. gada 8. decembris) 54. pantu), kas regulē attiecīgos atbalstus un katrā ziņā ir minēts atbalsta piešķiršanas dekrētā.

5. Kasācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pierādījumus par atbalstam pieļaujamiem izdevumiem, kas attiecas uz ēkām un komunikācijām, kuras tā uzbūvēja pati, un tātad par izdevumiem, kuri neattiecas uz zemes gabalu, nekustamo īpašumu, mēbeļu un aprīkojuma iegādi, varēja iesniegt citādi, nevis ar apmaksātiem rēķiniem un līdzvērtīgiem dokumentiem.

Šī apgalvojuma pamatojumam kasācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka aplūkojamā regulas regulējums neesot obligāts (skat. 1. pantā minētā pielikuma 1. normas 2.1. punktu “Izdevumu pamatojums”), citējot to šādi: “Parasti galīgo

ieguvēju maksājumus, kas deklarēti kā starpposma maksājumi un galīgā saldo maksājumi, pamato ar [apmaksātiem] rēķiniem. Ja to nevar izdarīt, maksājumus pamato ar grāmatvedības dokumentiem, kam ir līdzvērtīg[s] pierādījuma [spēks]”.

Itāļu valodas teksts patiešām ir formulēts gandrīz līdzvērtīgi: “*Di norma, i pagamenti effettuati dai beneficiari finali devono essere comprovati da fatture quietanzate. Ove ciò non sia possibile, tali pagamenti devono essere comprovati da documenti contabili aventi forza probatoria equivalente*” [“*Vispārīgs noteikums ir, ka galīgo ieguvēju veiktos maksājumus pamato [oriģ. 10. lpp.] ar kvitētiem rēķiniem. Kad to nevar izdarīt, maksājumus pamato ar grāmatvedības dokumentiem, kam ir līdzvērtīgs pierādījuma spēks*”].

Analoģiski franču valodas un angļu valodas tekstā ir paredzēts attiecīgi:

“*En règle générale, les paiements effectués par les bénéficiaires finals sont accompagnés des factures acquittées. Si cela s’avère impossible, ces paiements sont accompagnés de pièces comptables de valeur probante équivalente*”,

un

“*As a rule, payments by final beneficiaries shall be supported by receipted invoices. Where this cannot be done, payments shall be supported by accounting documents of equivalent probative value*”.

Kasācijas sūdzības iesniedzējas skatījumā, vārds “parasti” [*in linea generale*], tāpat kā vārdkopa “vispārējs noteikums ir” [*di norma*] izsaka vienīgi vispārīgu principu, kas ne vienmēr ir obligāts un kuru konkrētos gadījumos ir iespējams diversificēt.

Šāds lasījums nekādā ziņā nav pašsaprotams, jo [šis] izteiciens tāpat kā izteiciens, kas ir formulēts citās Savienības valodās, nozīmē “[*neizskaidrojot*] pilnībā un neiedziļinoties īpašos un konkrētos gadījumos” un nešķiet, ka tas pieļauj, vismaz skaidrā veidā, atkāpes no visiem gadījumiem paredzētā regulējuma.

Turklāt nešķiet, ka nekustamā īpašuma tiešā būvniecība, ko galīgais ieguvējs veic ar saviem materiāliem, instrumentiem un darbiniekiem, Savienības tiesībās būtu iekļauta, vismaz tieši, starp finansētiem pasākumiem, savukārt ir iekļauts gan lietotu iekārtu pirkums (4. norma), gan zemes pirkums (5. norma), gan jau uzbūvētā nekustamā īpašuma pirkums (6. norma), gan apakšuzņēmumi (1. normas 3. punkts); turklāt minētā pielikuma 1. normā (1.5.–1.8. punkts) ir iekļautas vairākas konkrētas izmaksas (amortizācija, iemaksas natūrā, vispārējās izmaksas), kurām nevar izrakstīt rēķinu.

[oriģ. 11. lpp.]

6. Šādos apstākļos *Corte di Cassazione* uzskata, ka saskaņā ar LESD 267. pantu ir jāuzdod prejudiciāls jautājums par interpretāciju, lūdzot Eiropas Savienības Tiesu atbildēt uz šādiem jautājumiem:

1. Vai atbilstoši Komisijas Regulā (EK) Nr. 1685/2000 (2000. gada 28. jūlijs), ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1260/1999 attiecībā uz izdevumu kompensējamību Struktūrfondu līdzfinansētās darbībās, un it īpaši tās pielikuma 1. normas 2. punkta “Izdevumu pamatojums” 2.1 apakšpunktā paredzētajam galīgo saņēmēju veiktie maksājumi obligāti ir jāpierāda ar apmaksātiem rēķiniem arī tad, ja finansējums saņēmējam ir bijis piešķirts, lai uzbūvētu nekustamo īpašumu ar saviem materiāliem, instrumentiem un darbiniekiem, vai arī papildus neiespējamības gadījumam tieši paredzētajam izņēmumam var būt atkāpe, kas pieprasa iesniegt “grāmatvedības dokument[us], kam ir līdzvērtīgs pierādījuma spēks”?

2. Kāda ir minētās frāzes “grāmatvedības dokument[i], kam ir līdzvērtīgs pierādījuma spēks” pareiza interpretācija?

3. Vai it īpaši minētās regulas tiesību normas nepieļauj tādu valsts un reģionālo tiesisko regulējumu un izrietošos administratīvos īstenošanas pasākumus, kuri gadījumā, ja finansējums saņēmējam tika piešķirts, lai uzbūvētu nekustamo īpašumu ar saviem materiāliem, instrumentiem un darbiniekiem, paredz valsts pārvaldes iestāžu piešķirtā finansējuma izdevumu kontroles sistēmu, kuru veido:

a) darbu apmēra iepriekšējā noteikšana saskaņā ar reģionālo cenrādi publiskajiem darbiem, kā arī attiecībā uz šajā instrumentā neparedzētām pozīcijām – saskaņā ar pašreizējām tirgus cenām, kas ir apstiprinātas projektētāja atzinumā,

b) turpmākā grāmatvedības atskaite, iesniedzot būvdarbu grāmatvedības atskaites, kas ietver izmēru specifikācijas un [oriģ. 12. lpp.] grāmatvedības bilanci, kurus katrā lappusē ir pienācīgi parakstījis būvdarbu vadītājs un [atbalsta] saņēmējs uzņēmums, un paveikto darbu pārbaude un atbilstības konstatējums, ko saskaņā ar a) punktā minētām vienību cenām veic kompetentās reģionālās administrācijas ieceltā Darbu pieņemšanas komisija?

[omissis: procesuālās standartfrāzes]

Romā [...], 2020. gada 12. novembrī

[..]